

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 269/2025
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Пителић Гашпаревић, адвокат из ..., против туженог "Generali osiguranje Srbija" a.d.o. из Београда, чији је пуномоћник Маја Перовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5733/23 од 29.11.2023. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5733/23 од 29.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5733/23 од 29.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 4430/18 од 09.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 910.000,00 динара и то: на име умањења животне активности 150.000,00 динара; на име претрпљених физичких болова 260.000,00 динара; на име претрпљеног страха 150.000,00 динара и на име наружености 350.000,00 динара. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 160.900,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 5733/23 од 29.11.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Трећег основног суда у Београду П 4430/18 од 09.09.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу на име претрпљених душевних болова, страха, наружености и душевних болова због умањене животне активности као последица задобијене тешке телесне повреде на раду 29.11.2013. године. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен заснована је на примени одредбе члана 200. став 2. Закона о облигационим односима, на основу утврђеног чињеничног стања да је тужени исплатом износа од укупно 1.110.000,00 динара 30.01.2015. године, тужиоцу предметну штету накнадио у целини. Ревидент у ревизији указује на другачије одлуке судова у предметима који за основ имају накнаду нематеријалне штете, што је без утицаја на одлучивање, имајући у виду да одлука зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету, па с тим у вези нема услова за уједначавање судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 15.07.2015. године а вредност предмета спора је 910.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**